

ven for 2002 gennemføres, vil det få betydelige negative konsekvenser for sagsbehandlingstiderne ved domstolene.«

Bliver det tilfældet, finder Socialdemokratiet, at regeringen stiller domstolene og borgerne i en fuldstændig uacceptabel situation, en situation, der vil stå i skærende kontrast til regeringspartierne tidligere udtalelser om vigtigheden af at nedbringe sagsbehandlingstiderne ved landets domstole.

En understregning af lovforslagets negative konsekvenser for domstolene fremgår desuden af høringsvaret fra retspræsidenten for Retten i Roskilde (jf. L 118 – bilag 3), som på vegne af præsidenterne for retterne i Århus, Odense og Aalborg, skriver følgende;

»... en gennemførelse af det foreliggende lovforslag [vil] indebære en betydelig forøgelse af domstolenes samlede arbejdsbyrde. Hermed står lovforslaget i stærk kontrast til de seneste sparekrav til domstolene, der ifølge en cirkulæreskrivelse af 25. januar 2002 fra Domstolsstyrelsen i uændret form vil medføre en nedlæggelse af 490 stillinger, svarende til ca. en tredjedel af domstolenes kontorfunktionærer.

En så voldsom personalereduktion vil indebære, at domstolene ikke længere vil være i stand til at fungere på forsvarlig måde, og dermed også få negativ effekt på mulighederne for at gennemføre de intentioner, der ligger bag det foreliggende lovforslag.«

Ovenstående vil være en helt uacceptabel situation for Domstolsstyrelsen. Socialdemokratiet skal derfor meget kraftigt understrege, at konsekvensen af regeringens politik ikke må blive, at det tidsinterval, hvor sigtede bevæger sig frit omkring inden sagens domstolsprøvelse, øges.

Et særligt problem vedrører spørgsmålet om tinglysning. For Socialdemokratiet er det afgørende, at sagsbehandlingstiderne ved tinglysning ikke forlænges som en konsekvens af regeringens besparelser på Domstolsstyrelsen.

Socialdemokratiet ønsker derfor, at regeringen sikrer, at konsekvensen ikke bliver længere sagsbehandlingstider ved tinglysning. Målet om, at et dokument, der anmeldes til tinglysning, skal prøves »snarest muligt og senest 10 dage efter dets anmeldelse til dagbogen«, må ikke fraviges som konsekvens af regeringens besparelser. Hvis det modsatte bliver tilfældet, kan conse-

kvenserne blive alvorlige for borgerne. Det understreger justitsministeren selv i svaret på spørgsmål nr. 218, alm. del (omdelt på L 118 – bilag 12), hvoraf det fremgår:

»Hvis tinglysningskontorenes sagsbehandlingstid stiger, medfører dette en øget risiko for tab som følge af kursudviklingen, hvis den pågældende låntager ikke har foretaget kurssikring.«

Socialdemokratiet finder det helt afgørende, at justitsministeren garanterer, at ovenstående ikke bliver tilfældet. Hvordan »øget risiko for tab« undgås, har Socialdemokratiet forgæves forsøgt at få justitsministerens svar på. Konsekvensen heraf er således, at ansvaret for ovennævnte risiko alene påhviler justitsministeren.

Regeringen mangler et ambitiøst bud på en bedre kriminalpræventiv indsats.

Socialdemokratiet anerkender, at regeringen i bemærkningerne til lovforslaget ganske kort omtaler, at der i forlængelse af lovforslaget vil »ske en styrkelse af bl.a. kriminalitetsforebyggende arbejde«, og at regeringen som konsekvens af dette har fremlagt en såkaldt handlingsplan mod volds- og ungdomskriminalitet, kaldet Stop Volden.

Socialdemokratiet er enig i, at volds- og ungdomskriminalitet skal bekæmpes. Derfor er det helt afgørende, at regeringen indtager en mere ambitiøs holdning til, hvilke initiativer der skal til for at sikre, at unge ikke påbegynder kriminalitet.

For Socialdemokratiet handler sådanne ambitioner om en både tidlig og sammenhængende indsats, en indsats, der bl.a. skal sikre endnu bedre sammenspil mellem forældre, uddannelse, arbejde, fritidsaktiviteter og boligområder.

Den manglende sammenhæng mellem regeringens retorik og reelle politik understreges af, at regeringen med vedtagelsen af finansloven for 2002 stopper tilskuddet til samtlige beboerrådgivere i ca. 70 af landets hårdest belastede boligområder.

Denne besparelse er komplet uforståelig for Socialdemokratiet. Særlig hvis regeringen ønsker at bekæmpe ungdomskriminaliteten og gøre en indsats for, at unge ikke påbegynder en kriminel løbebane.